

skušnje o novi angleški pinji, ktera je bila v našem listu lani naznanjena.

— Gosp. župan dr. Costa je prišel v ponedeljek iz Dunaja nazaj, in to prav zadovoljen. Kar v današnjo „Laibacherico“ o njem piše brž ko ne naš „znani prijatelj“ iz Dunaja, je izmišljeno od konca do kraja. Ustavno ministerstvo, ktero vsem mestom hoče izročiti vsa policijska opravila razun državnih, in je ravnokar to opravilstvo izročilo praški županiji, ne bo ljubljanskemu mestu jemalo policijska, ktere velik del že po občinski postavi spada v opravilstvo mestne županije, je tedaj bistveni del občinske avtonomije.

— Poslednji veliki sejm je bil nenavaden zaradi dveh reči: štacunarji že dolgo ne pomnijo toliko kupcev ženinov in nevest, kakor letos, drugo pa je bilo to, da sila veliko živine pa drage so prignali na prodaj.

— (*Evo, kako se obrača denar mrtve roke!*) 21. januarja je umrl prečastiti gosp. Ignaci Holzapfel, župnik in dekan v Ribnici. Ne le zato, ker je bil ranjki nekdanj slovenski pisatelj in pesnik (Prešernov „Lesničnjek“ v „Čbelici“) in tudi „Novicam“ od začetka do danes naročnik, ampak zlasti zato, ker je s svojim velikim premoženjem zapustil si blag spomin, ki ga bodo na veke v srcu nosili oni nesrečni, katerim pravimo gluhomutci ali gluhomemi. Izvemši mala darila za uboge ribniške in tržiške fare zapustil jim je vse, kar si je več ko 44letnem pastirjevanji prihranil s svojo varčnostjo, in zavod kranjske gluhomutnice tako trdno podstavil, da bode zdaj deželnemu zboru moč, resno poprijeti se te dobrodelne naprave; kajti utegnili bi, če smo pravo izvedeli, zalogu, v ta namen že nabranemu, iz njegove zapuščine prirasti 50.000 do 60.000 goldinarjev. Če tudi ne bi nikdo nič mogel reči, ko bi bil ranjki zdatno pomoč zapustil nepremožnim Ribničanom, ki ravno zidajo novo cerkev, vendar moramo spoznati, da se nam njegov vzor, v kterega je s svojo varčnostjo vedno obrnjene imel svoje oči, zdi še viši in blaži, ker je to zdatna pomoč ne le velikim revežem sedanjega, ampak tudi prihodnjega rodú, in ne le enega kraja, ampak vse kranjske dežele. Ta misel naj tolaži Ribničane, ktere morda žali, da je toliko denarja pobegnilo iz njihove lepe široke po svetu znane doline. Bog Ribničanom na drugi strani, blagemu ranjkemu na onem svetu stoterno povrni, nam pa nakloni še več takih dobrotnikov!

— (*Pasja steklina brez konca in kraja.*) Iz Kamnika je naznanila c. kr. okrajna gosposka, da so ondi vbili stekline sumljivega psa, ki je celó domače ljudi začel napadati, družega neznanega pa so vbili v Topolah, kamor je prišel od ljubljanske strani ter je popadel človeka, raztrgal raco in več psov popadel.

— Gosp. Anton Vukasinović, inšpektor zavoda za svilorejo v Oséku (Esseg) v Slavonii, je prosil kmetijsko družbo, naj naznaniti blagovoli, da 3. iztis njegove knjige v hrvaškem, nemškem in magjarskem jeziku pod naslovom „Praktična vodila o rej murb, svile, sadja in bčel“ z 28 podobami kmalu pridejo na svitlo in da 140 strani debeli knjigi cena je le 60 kr. Konec sušca meseca se razpošilja knjiga s poštnim povzetji.

— „Šolski Tovarš“ je v 3. svojem listu potožil, da ga je „neki gospod, bivši šolski ravnatelj“ zabavljivo imenoval „ein primäres (sic! brž ko ne je hotel učeni gospod po pravem reči primitives) Blättchen.“ V tolažbo mnogo in po pravici spoštovanemu „Uč. Tovaršu“ rečemo le to, da gospod Lesjakova kritika o tem ima prav toliko veljave kakor je ima „lesjačica“ med pravopisi slovenskimi.

— Kakor slišimo, je c. kr. deželna vlada dovolila društvo „Sokola.“

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Delegaciji niste še nič dovršile; odseki delegacije državnega zbora so vendar bolj marljivi kakor je ogerska delegacija, kateri je pred vsem največ na tem ležeče bilo, da je za-se imé „državnega ministerstva“ (reichsministerium) pokopala. Naši ministri dovolijo Magjarom vse, cesar zahtevajo, in ker levice ogerske deputacije ne trpi „državnega ministerstva“, ampak je zahtevala, da se imenuje „skupno ministerstvo“, jim je, gledé na Ogersko, to ime dovolilo, in le v delegaciji dunajskega državnega zbora bode še veljalo „državno ministerstvo.“ Čedalje očitnejše je, da se ne priznava Avstrija z dvema polovicama; da! še celó imena nimajo slovansko-nemške dežele; kmalu se bo prikazal naslov: „Ogersko in ostale dežele Njih Veličanstva cesarja avstrijskega!“ — Kamo jadramo?!

— Deputacijo hrvaško, ktera prinese adresu hrvaškega zbora, je imel cesar sprejeti 3. dne svečana.

— Župan praški dr. Klaudy z deputacijo je prišel le-sem, da gré k cesarju.

— Okrožnico ministra dr. Giskre hvalijo nekteri časniki neizmerno, a ravno tako jo grajajo drugi. Okrožnici Schmerlingova in Belkredijeva ste ostale na papirji, bo li dr. Giskrova imela drugo osodo?

Hrvaško. 1. svečana se je povérno pismo dalo deputaciji, ktera gré v Pešt, da zapečati podložitvo pod „Magjarorszag.“

— Kakor je preračunil „Novi Pozor“, potrošil je sloveči mecén jugoslovanske vede in umetnosti, vladika J. J. Strossmajer v Dijakovem, doslej za cerkvene, znanstvene in druge dobrodelne namene nenavadno veliki znesek 654.050 gold. Teh denarjev je daroval za vedo in umetnost za jugoslavensko akademijo 78.200 gld., za jugoslavensko vseučilišče v Zagrebu 57.000 gld., učiteljem dijakovske vladikovine v podporo 11000 gld., za odgojo mladih Bolgarov v zagrebskih šolah 9000 gld., za gimnazijo v Oseku 5000 gld., za uboge učence na gimnaziji oseške 1000 gld., reške 1000 gld., varaždinske 1000 gold., vinkovske 1000 gold., senjske 1000 gold.; za matico dalmatinsko 1000 gld., slovensko 1000 gld., slovaško 1000 gld. itd.

Ogersko. — Danes pričakujejo Nj. Veličanstva cesarja in cesarico v Buda-Pešt, kjer cesarica ostane po porodu do maja meseca.

— Košut je iz Turina v „Magjar Ujsag-u“ razglasil pismo, ktero preklinja 1867. leto, ker je ogerski zbor izdal samostojnost dežele (kaj pravi Deak o tem naklonu?) in želi, da se vzdigne javni duh in bode blagoslovljeno 1868. leto!

Tirolsko. Znani cerkveni časnik „Tiroler Stimmen“ na vprašanje: ali katolišk uradnik sme priseči na sedanjo ustavo brez oskrumbe svoje vesti? odgovarja, da sme. Tudi „Volksfr.“ pravi, da „pri tej prisegi ne gré za notranje mišljenje ali prepričanje. Kakor uradnik tako tudi vsak državlján mora obstoječi postavi pokoren biti, in le to pokornost z ozirom na svojo posebno službo se prisego naznanjuje.“

Francozsko. Iz Pariza. Čedalje bolj se kaže, da hudo vré pri nas; skrivé se tiskajo časniki, kateri podpihujejo punt. Zvezda Napoleonova se vtrinja.

Rusko. — Časopis „Moskvič“ trdi, da se je Rusija združila s prusko vlado v ta namen, da se Turk zapodí iz Evrope. — „Invalid“ pa piše: „Zastonj občajo vladni francozki časniki mir za to leto; nezaupanje raste od dné do dné; francozka vlada zahteva prena-redbe vojaške, in to kaže, da ima skrivne namene.“